

# **FESTA D'ESTIU 2012**

## **GARRIGOLES - LES OLIVES**



**Dies 23, 24, 25 i 26 d'agost**

## CONTINGUTS

- Salutació de l'alcalde	2
- Benvinguda del jovent	3
- Els colors	5
- Racó de cuina	6
- Racó de salut	8
- Recull d'activitats	10
- El Cant del Gall	11
- Resum meteorològic	12
- Carta a la Senyora Crisi	15
- Recull d'imatges	16
- XI Bicicletada	18
- XII Caminada popular	19
- El petroli	20
- La mina d'aigua	22
- No vull parlar de la crisi	25
- Entrevista	26
- Passatemps català	30
- Telèfons d'interès	31
- Programa festa d'estiu	32



# SALUTACIÓ DE L'ALCALDE

Teniu a les vostres mans el programa de la Festa Major del 2012. La festa s'adreça a tothom i hi ha previstos un seguit d'actes que, de ben segur, ens satisfaran a tots, tant petits com grans.

Vull destacar que enguany l'organització de la festa corre a càrrec del jovent del poble, amb la col·laboració dels veïns i l'Ajuntament. Crec que és bo que els joves s'impliquin i organitzin els actes, i entre tots els hem d'ajudar per tal que la iniciativa tingui l'èxit que mereix el seu esforç.

També aprofito aquestes ratlles per comentar-vos dos temes del dia a dia municipal que considero importants:

Pel que fa a l'estat d'execució de l'obra de la plaça, una vegada superades les dificultats que suposa el soterrament de serveis, les obres avancen a bon ritme i esperem veure-la acabada aviat.

Amb referència als canvis legals sobre el paper dels ajuntaments, tot i que a data d'avui encara no s'ha clarificat l'abast de la reforma local, vull destacar la tasca dels ajuntaments dels pobles amb poca població. La dedicació i proximitat de la gent justifica plenament l'existència de l'Ajuntament de Garrigoles i legitima l'oposició a la seva supressió o buidatge de competències. En aquest aspecte, esperem que l'Ajuntament pugui estar per molts anys al servei dels seus veïns.

Bona Festa.

L'Alcalde, Josep Hipòlit

**TALLER MECÀNIC**

**Àngel Julià**

C/. Baix Empordà, 13  
Tel. 972 78 00 21  
17142 VERGES

**Josep Ma Bellapart Puig**

**AUTO  
GRÍCOLA BELLAPART**

Ctra. C-640 de Torroella a Verges, Km. 5  
Tel. 972 78 05 48  
17134 CANET DE LA TALLADA  
(Girona)

# BENVINGUTS

Benvolguts amics,

Com tots ja sabeu, o acabeu de saber recentment, al poble de les Olives - Garrigoles s'ha creat l'Associació Jovent de les Olives. Tenim moltes ganes de conservar tots els esdeveniments culturals, tradicionals i festius, però aportant idees noves i fresques.

Tal com vam demostrar durant a la jornada del Cant del Gall, no vam suprimir res del que s'havia fet fins ara, sinó que hi vam afegir tantes activitats com vam poder abastar per poder fer d'aquest dia una diada més sonada arreu de la comarca.

D'altra banda, us volem agrair tot el suport que hem anat rebent al llarg de la nostra petita però intensa trajectòria. Estem molt agraïts i satisfets de veure que, després de molt d'esforç i moltes ganes, tenim un poble al darrere que ens fa costat! Aquest és el motiu d'aquest escrit.

Moltíssimes gràcies a tothom per aportar el granet de sorra indispensable en un poble tant petit com el nostre. Tots junts n'hem de fer un poble més dinàmic i més conegut.

Moltes gràcies i molt bona festa a tots!



Associació Jovent de les Olives



**Construccions**  
  
**M. Cos**

**Miquel Martí Cos**  
c/ Major, 34 - Tel. 972 76 83 06  
17143 JAFRE (Baix Empordà)



**Us desitja una molt bona Festa!**

Carrer Nou, 23 - 972 202742  
Caldes de Montbui, 119 - 972 411978  
Joan Maragall, 28 - 972206192  
[www.canjuando.com](http://www.canjuando.com)

---

**G I R O N A**



Ptge. Bosch d'en Jafre, s/n  
17466 GARRIGOLES  
LES OLIVES (Girona)  
Tel. 616 264 704

# ELS COLORS

## ESPECIALMENT EL NOSTRE: EL VERD

Amb una cosa tan simple com els colors no ens hi fixem massa, ni molt menys ens parem a pensar en cadascun d'ells. Ah, això sí: només en fem cas quan volem comprar-nos alguna cosa.

Bé, el meu pensament, però, no anava per aquí, sinó en els colors que ens regala la natura.

Si ens hi aturem a pensar o simplement contemplem la varietat de colors que hi ha quan floreixen els nostres marges, especialment a la primavera, veurem que són els mateixos que té l'arc de Sant Martí.

Predomina la floració del groc i del lila. És una barreja d'aquests dos colors: com a liles hi trobem l'escabiosa, la malva, l'orenga, el cap de burro, el cap d'ase... i com a grocs tenim la flor de Sant Joan, el trepo, el cordonet, el botó groc, la soja borda i moltes altres flors. Però tots aquests colors sempre van acompanyats d'un mateix color amb diferents tons.

Aquest color és el nostre, el verd. Els noms dels nostres pobles, tant Garrigoles com les Olives, tenen relació amb aquest color.

Tot el nostre entorn és verd, diferents tonalitats de verd, des de la barreja del verd de l'userda florida fins al verd del gira-sol a punt d'esclatar.

Només cal contemplar una mica el nostre entorn per veure que tots són diferents. Tenim la sort d'estar rodejats d'aquest color, donant-nos tranquil·litat i seguretat.

Tant és així, que la comissió de joves del nostre poble, pensant o no en la relació que pugui tenir amb els noms dels pobles, han triat per identificar-se com a pencaïes de saraus el VERD. Deu ser perquè s'hi senten SEGURS I TRANQUILS.



ENDAVANT, JOVES!

Pilar Casellas

### CA L'ÀNGELS

*Vestir Home, Dona i Nens, Llenceria, Perfumeria, Roba per la llar.*



C/ Major, 15  
17142 Verges  
Tel./Fax 972 78 03 75

TABACS VERGES

Cigarrets Purs i purets, picadura  
papers, sobres, segells, etc..

REGALS I COMPLEMENTS



C/ Baix Empordà, 39  
Tel. 972 78 03 31  
17142 VERGES (Baix Empordà)

# RACÓ DE CUINA

## PASTÍS D'ESCALIVADA

Ingredients per a 6 persones:

- 2 pebrots
- 2 albergínies
- 2 cebes petites
- 5 ous
- 250 ml de llet o nata
- Sal, pebre i nou moscada



### Preparació:

Primer escaliveu les cebes, les albergínies i els pebrots i peleu-los. Un cop nets els poseu en un bol amb una mica d'oli, sal, pebre i nou moscada, hi afegiu els ous i la llet, i ho tritureu amb el batedor fins que tingui una textura ben fina.

En un motlle rectangular prèviament untat i cobert de paper de forn, hi aboqueu la barreja. Coeu-ho al forn, a 90 °C al bany maria durant una hora i quart (fins que l'escuradents surti net).

Deixeu-lo refredar i guardeu-lo amb el mateix motlle a la nevera fins al moment de servir.

El podeu servir acompanyat de maionesa, o bé d'una mica de salsa d'olives negres o d'anxoves, i un bon plat d'amanida.

Per fer la salsa, tritureu les olives negres o les anxoves amb la mà de morter i una mica d'oli d'oliva fins que quedi una salsa homogènia.

## POLLASTRE DE PAGÈS AMB ESCAMARLANS

Ingredients per a 6 persones:

- 1 pollastre de pagès tallat a octaus
- 12 escamarlans
- ½ kg de crancs o galeres
- 2 cebes
- 2 tomates
- 2 pastanagues
- 1 gra d'all
- 1 ramet d'herbes (llor, farigola i orenga)
- 1 copa de vi ranci
- 200 g de farina
- ½ l de brou
- Oli, sal i pebre

Per a la picada:


- 50 g d'ametlles
- 50 g d'avellanes
- 2 carquinyolis
- 1 gra d'al

### Preparació:

Salpebreu el pollastre, enfarineu-lo, enrossiu-lo en una cassola amb oli i reserveu-lo.

Al mateix oli, fregiu-hi els escamarlans salpebrats i reserveu-los també.

Aprofiteu el mateix oli per fer un sofregit a foc lent amb la ceba, la pastanaga, la tomata, un gra d'all, tot tallat ben petit, i el ramet d'herbes, sal i pebre. A continuació, poseu-hi els crancs i la copa de vi ranci. Deixeu-ho reduir. Afegiu-hi una cullerada de farina i dos cullerots de brou o aigua i deixeu-ho reduir mitja hora aproximadament.

Passeu el sofregit pel passapuré i afegiu-lo de nou a la cassola juntament amb el pollastre. Deixeu-ho coure, a poc a poc, fins que el pollastre sigui tendre. Si cal, afegiu-hi més brou. 

Per últim, afegiu-hi els escamarlans i la picada feta d'ametlles, avellanes, carquinyolis i un gra d'all, i deixeu-ho coure cinc minuts més.

## CREMA DE LLIMONA

### Ingredients per a 8 persones:

- 4 llimones
- 4 ous
- 300 g de sucre
- 70 g de maizena
- 1 l d'aigua

### Preparació:

Ratlleu la pell de les quatre llimones, poseu-ho en un cassó amb un litre d'aigua al foc fins que arrenqui el bull.

Escorreu el suc de les llimones i reserveu-lo. A part, barregeu els ous amb el sucre i la maizena. Afegiu-hi l'aigua calenta amb la pell ratllada i el suc que heu reservat.


Torneu-ho a posar al foc i remeneu-ho fins que bulli i s'espesseeixi. Coleu-ho per eliminar la ratlladura de la llimona i aboqueu-ho en copes o bols. Reserveu-ho a la nevera fins al moment de servir.


Bon profit!

Empar Falgàs

	<h1>NARCIS MATAS</h1>	<p>Tel. 972 78 01 26 Fax 972 78 04 38 email: info@narcismatas.com www.narcismatas.com C/ Padró, 27 17142 VERGES</p>
<p><b>CONSTRUCCIÓ REHABILITACIÓ ENDERROCS EXCAVACIONS</b></p>		

<h2>BAIX EMPORDÀ 2005, S.L.</h2> <p>CONSTRUCCIONS</p> <p><b>MANEL MESAS JORDÀ</b> DIRECCIÓ D'OBRES - 669 482 132</p> <p><b>OFICINES:</b> c. Migdia, s/n - Tel. i Fax 972 76 83 82 - emporda2005@hotmail.com - 17466 VILOPRIU</p>
--

	<h1>Can Navalls</h1>	<p>NIF: 77.891.429-C Tel. 972 79 50 38 Cl. Sant Sebastià, 1 17465 CAMALLERA</p>
---	----------------------	---

<p><b>CARNS I EMBOTITS</b></p>  <p><b>PLATS CUINATS PER ENCÀRREC</b></p>	<p><b>Plaça Major, 6 LA BISBAL D'EMPORDÀ Tel. 972 640 603</b></p> <p><b>Carrer Major, 67 JAFRE Tel. 972 768 018</b></p>
---	---

# RACÓ DE SALUT

## HERBES MEDICINALS DEL NOSTRE ENTORN

### Farigola o frígola, timó, timonet

Nom popular castellà: tomillo

Nom científic: *Thymus vulgaris* L

Família: labiades

La farigola és una herba amb molta història.



#### Història

Com a planta de la Mediterrània, els grecs ja la coneixien i l'apreciaven. L'usaven molt després del bany com a símbol de valor i elegància. En els temples en cremaven farcells secs a manera d'encens purificador. Va perdurar com a símbol del valor fins a l'edat mitjana.

Avui dia és una herba indispensable en molts preparats fitoterapèutics: refredats, mal de coll, indigestions o com a antisèptic en ferides. També es fa servir a la cuina. Floreix a la primavera. Les flors són lleugerament blaves i es disposen formant ramells. El fruit és sec, rodó i molt petit.

#### Usos

Conté nombroses substàncies actives, com el timol. És una planta amb força aplicacions medicinals i amb notables propietats antisèptiques. S'utilitza a la cuina com a condiment i en la cosmètica per fabricar perfums i sabons.



### Herba de Sant Joan o Pericó

Nom popular castellà: corazoncillo

Nom científic: *Hypericum perforatum*

El terme *Hypericum* ve del grec *hyperikon*, que significa 'per sobre d'una aparició'. Es diu *perforatum* perquè les glàndules d'oli situades a les fulles i als sèpals donen a la planta un aspecte perforat. Anteriorment es creia que el nom feia referència a la propietat que se li atribuïa de fer fugir als esperits dolents i a les aparicions.

#### Història

A l'edat mitjana es cremava en les cases en què es creia que hi havia entrat el Dimoni, fins a tal punt que era coneguda com Fuga daemonium (espantadimonis). Es diu que cura la melancolia i atrau l'amor. En la cultura celta, es deia que les fades dolentes, els follets i els mags de males intencions no entrarien mai en una casa on les seves finestres estiguessin protegides per ramets d'aquesta planta.

#### Usos

S'utilitza tota la planta des del punt de vista medicinal però, sobretot, les fulles i les flors. És antiinflamatori, cicatritzant i antisèptic per a traumatismes o cops, ferides i cremades. De fet, vulgarment se'n diu "oli de cop" i d'aquí prové la dita popular "Qui té oli de pericó, no li cal metge ni doctor".

pastisseria  
m<sup>a</sup>àngels

c/ Francesc Cambó, 1  
tel. 972 78 03 95  
17142 VERGES (Girona)



## **Blet de paret o herba roquera**

Nom popular castellà: albahaca de río, hierba caracolera

Nom científic: *Parietaria judaica*

Família: urticàcies

En català també rep els noms de cama roja, herba caragolera, herba de la Mare de Déu, herba de mur, herba de paret, maia i morella roquera.



### Història

El nom científic, i molts dels noms populars, fan referència al lloc on viu aquesta espècie: murs, parets, escletxes de roques, etc. També pot viure a llocs on s'han abocat runes i fems, o com una mala herba de jardins i horts. En qualsevol cas sempre apareix a prop d'on viuen els homes. Això és un problema perquè aquesta és una de les plantes més al·lèrgiques que hi ha. De fet, les al·lèrgies les provoca el seu pol·len i està florida gairebé tot l'any. Es reconeix perquè té una forma de mata desdibuixada, només llenyosa a la base, les fulles tenen forma romboïdal i normalment s'aferran a la roba com si fossin un adhesiu o Velcro. Malgrat que pertanyen a la família de les urticàcies, les fulles no piquen.


### Usos

És un diürètic molt eficaç, ideal per incrementar la micció. Sembla que els flavonoides i la riquesa en potassi li atorguen aquesta propietat. La recomanació d'ús indicat pels experts és de tres infusions i la composició de la infusió és la següent: un parell de cullerades de fulles seques de la planta per cada litre d'aigua.

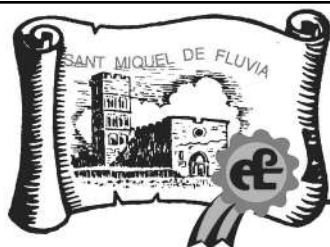
Indicada en:

- Malalties metabòliques en què l'eliminació de líquids corporals és fonamental: obesitat i diabetis.
- Malalties reumàtiques, com la gota, artritis o àcid úric. Ja que si s'elimina aigua, eliminem també les substàncies de rebuig acumulades en les articulacions i, per tant, també desinflen les articulacions.
- Malalties de l'aparell urinari (litiasis renal). Si augmenta l'orina, impedeix l'acumulació de minerals i per tant, la possible formació de càlculs. També és útil per a les inflamacions renals (nefritis) o de la vagina urinària (cistitis), ja que les propietats emol·lients que li proporcionen els mucíl·lags generen una acció suavitzant del dolor.
- Malalties del sistema circulatori, formació d'edemes, mala circulació, hipertensió arterial.
- Molt favorable en el tractament de bronquitis i asma.

Alimentació: Les fulles d'aquesta planta, especialment les joves, poden menjar-se com a verdura i aporten molts minerals i totes les seves propietats medicinals. Les sopes mixtes de blet de paret i ortiga (*Urtica dioica*) resulten molt útils com a diürètic, ja que són plantes amb propietats semblants i combinades incrementen el seu poder.

NOTA: tot sovint estem envoltats de flors i plantes a les quals no donem cap importància perquè ens poden semblar que només són males herbes, però que resulta que tenen propietats curatives i no les aprofitem. 

Dolors Hugas



**embotits falgàs, s.l.**

Carrer Estació, 3  
Tel. 972 56 80 02 - Fax 972 56 81 00  
SANT MIQUEL DE FLUVIÀ (Girona)

# RECULL D'ACTIVITATS

## FESTA DE SANT SADURNÍ 2011

El 27 de novembre de l'any passat va tenir lloc la Festa de Sant Sadurní, patró de l'església de Garrigoles. A les dotze del migdia es va celebrar l'ofici solemne acompanyat pel Cor Parroquial de la Tallada.

En sortir a la plaça, la cobla La Principal de l'Escala ens va oferir tres sardanes que ens van fer agafar gana pel dinar. La fideuada popular que ens van cuinar els arrossaires d'Argelaguer, com ja és de costum, va aplegar més de 200 persones.

Per poder pair els fideus, els dansaires de sardanes en vam tornar a ballar sis més.

## FESTA DE SANT VICENÇ 2012

El 22 de gener d'enguany vam celebrar, en honor al patró de l'església de les Olives, la Festa de Sant Vicenç.

A les dotze del migdia es va celebrar la missa solemne acompanyada de la Coral Samara de Verges, dirigida per en Ramon Joanmiquel. Després de la missa ens van oferir un concert.

Aquest any, la sèpia amb patates tan tradicional i tan bona per alguns va quedar substituïda per una arrossada, boníssima igualment, feta sota la direcció de les cuineres del poble i amb la col·laboració d'un grup de persones voluntàries. Vam ser gairebé 250 persones.

Sense aquesta col·laboració desinteressada seria impossible poder seguir fent aquests àpats populars tan tradicionals i esperats per la majoria de les famílies del municipi. Que per molts anys ens pugem anar aplegant en aquests dinars populars.

Vam acomiadar la festa amb una audició de sardanes a càrrec dels músics de la cobla Foment del Montgrí.

## CARNAVAL 2012

El dia 19 de febrer ens vam llevar amb aires de carnaval i amb ganes de passar una bona jornada.

L'arrossada popular, feta també per la gent del poble, va tenir la participació de més de 400 persones i, com sempre, va ser un èxit.

El ball de disfresses el va amenitzar el grup Nit i Dia, però abans de ballar faltava veure quina sorpresa ens tenien preparada el grup de joves, i no tan joves, que any rere any es disfressen col·lectivament i entren al local acompanyats per la música corresponent a la disfressa. Aquest any, al compàs de la marxa nupcial, ens van sorprendre amb un casament d'allò més especial: una núvia embarassada s'acostava cap a l'altar acompanyada del seu pare, que no estava precisament massa content. Amb ells hi anaven uns quants convidats que van pujar a l'escenari, on s'havia de celebrar la cerimònia amb el capellà i els escolans; el nuvi, és clar, estava esperant la núvia amb candeletes.

La sala era ben plena de disfresses de tot tipus i de tots colors. Va ser una gran diada de Carnaval.



**SERVEI DE GASOIL  
A DOMICILI  
972798019**

**SANT JORDI DESVALLS**

# EL CANT DEL GALL

L'edició d'enguany de la Festa del Cant del Gall, celebrada el dia 13 de maig, va ser la primera festa organitzada per l'Associació Jovent de les Olives. La festa es feia amb la col·laboració de l'Ajuntament, l'Associació d'Amics de les Aus GIROCA, l'empresa Eixmedia, Panini i Xocolates Torras.

Per ser la primera festa, Déu n'hi do "quina festassa!" i que bé que va quedar tot. Segurament, des de dins, van passar nervis i alguna cosa potser no els va sortir com ells esperaven, però, vist des de fora, crec que la majoria de gent va quedar molt satisfeta del treball d'aquests joves, dels quals cal estar molt orgullosos.

Encara que la festa va acabar aigualida, va haver-hi un munt d'activitats que la van fer molt llúida: mercat artesanal, mercat de segona mà, mostra de motos d'època, exhibició de sardanes amb la colla sardanista Continuitat del Montgrí, servei de bar i la fideuada popular.

També, és clar, es va fer el popular Concurs de Cants de Galls, la XII edició, i que és el que dona nom a la festa. Al costat de l'exhibició dels galls i *pericos* participants, també hi havia el joc dels pollets.

La diada va acabar amb la Primera Festa Infantil de la Sardana, amenitzada per la Cobla Cervianenca i on es van aplegar nens i nenes de Verges, Sant Pere Pescador, l'Escala, Roses, la Jonquera i Torroella de Montgrí. Van ballar dues sardanes en rotllanes petites per pobles i una de germanor. En acabar, es va donar berenar i obsequis a cadascun dels sardanistes.

Després de les sardanes per als joves dansaires, la cobla en va oferir tres més per a tot el públic. Es va estrenar una sardana dedicada al pintor i veí de les Olives, Jordi Rodríguez Amat, amb el nom de la seva Fundació. La sardana la va compondre el senyor Narcís Costa i Ventura, director de la Cobla Cervianenca.

El jovent va demostrar l'empenta i les ganes que tenen de fer coses al poble i per a la gent del poble, i s'ha d'aprofitar. Entre tots cal donar-los suport amb tot allò que sigui possible.



Dolors Hugas



**PINTORS**

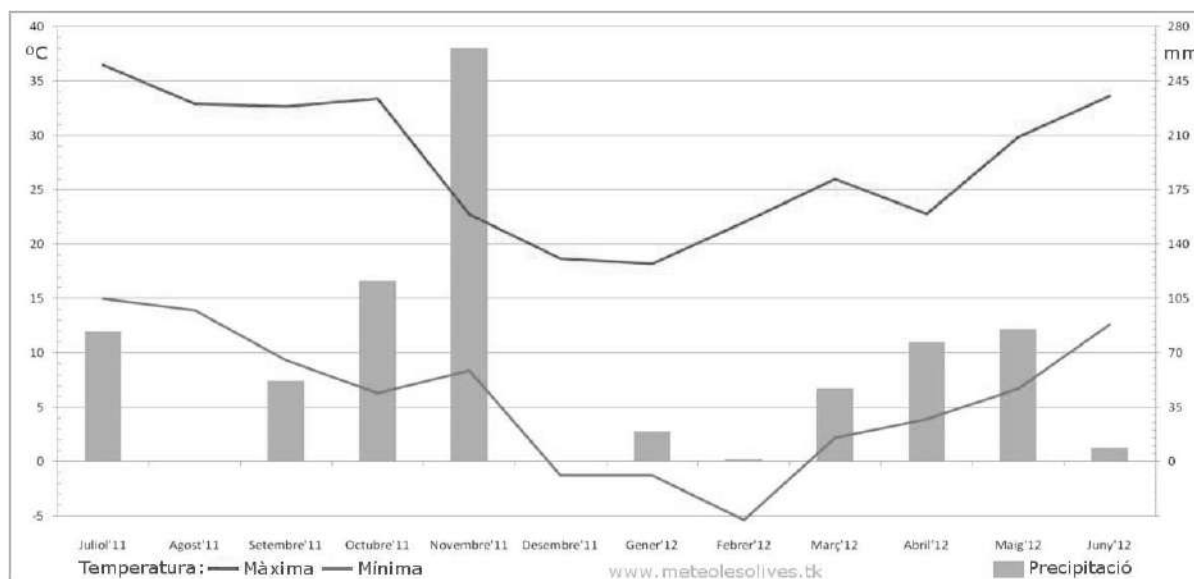
**CONVENT** SL  
JOAN BALTASAR

Mas el Convent  
Tels. 972 76 82 42  
649 47 90 08  
17466 Garrigoles

# RESUM METEOROLÒGIC



Enguany, des del projecte MeteoLesOlives estrenem aquesta nova secció de la revista amb dades meteorològiques recollides a Les Olives al llarg de l'any per fer una valoració superficial dels fenòmens i condicions atmosfèriques que s'han desenvolupat al nostre municipi. En el gràfic següent, s'observa l'evolució tant de les temperatures com de les precipitacions de l'últim any, des del juliol del 2011 fins al juny del 2012.



## 2011

El juliol del 2011 va començar amb temperatures prou elevades i va registrar en els primers dies la temperatura més elevada del període esmentat, a raó de 36,5 °C. La calorada, però, va durar poc i la resta del mes va ser més plujosa i suau del que és habitual, amb 7 dies amb precipitació, un d'aquest amb més de 40 mm. A l'altra banda de les anomalies, hi trobem l'agost amb temperatures dins les mitjanes, però per contra, les tempestes d'agost ja conegudes per tothom no van fer acte de presència ni un sol dia. I com que a l'estiu, si no és per les tempestes, de pluja se'n veu poca, així va anar l'agost: ben sec, a excepció d'alguna tarda enfosquida.

Durant el setembre, les precipitacions tampoc van ser destacades, exceptuant la matinada del dia 18, quan una forta tempesta va afectar el municipi amb una pedregada, que de ben segur va despertar més d'una persona. Al migdia, en diversos punts del municipi encara hi havia pilons de gel d'una mida semblant a les monedes de 10 cèntims d'euro. Però no tot va quedar aquí: la tempesta venia acompanyada de forts vents, superiors als 60 km/h, i, malauradament, també va provocar alguns desperfectes a la part baixa del poble. La possible causa va ser un petit i momentani tornado, habitual en tempestes de potencial tant elevat com la que hi va haver, ja que en mapes posteriors es podia observar un vent ciclònic a la zona, és a dir, vents circulars, propis d'aquests tipus de fenòmens severes.

Un cop entrada ja la tardor, les temperatures, com durant el setembre, seguien per sobre de la mitjana, però tot això va canviar a finals de mes. Les pluges enrederides arribaven de muntanya en el nostre municipi dels Terraprims amb la primera llevantada de la temporada de tardor. En menys d'una setmana, algunes tamborinades ens van deixar un centenar i escaig de litres sobre el terreny. D'altra banda, les temperatures retornaven a valors normals de l'època de l'any, però aquest temps plujós encara no havia equilibrat la balança pluviomètrica i el temps insegur va prosseguir fins a mitjans de novembre.

El novembre va ser un d'aquells mesos pluviomètricament classificables. Que vull dir amb això? Doncs bé, com comentàvem abans, durant aquest mes les precipitacions van continuar en tres tongades, totes elles procedents del nostre mar, el Mediterrani, que, de fet, és el que ens proporciona els majors episodis de pluges. La primera tongada ens va deixar 118 mm en sis dies, 62 mm dels quals van caure en un sol dia, a principis de mes. Però també ens va deixar la xarxa fluvial del municipi a vessar: l'aigua tornava a les nostres apreciades torrenteres amb cabals de fins a 200 l/min en el cas del Torrent de les Muntanyetes. Tanta pluja... no és sospitós?

Doncs té una explicació: la borrasca que ens estava afectant va ser considerada per la NOAA (Administració Nacional Oceànica i Atmosfèrica), tècnicament de dominis nord-americans, però amb funcions d'agència meteorològica de l'Atlàntic Nord, com a tempesta tropical, la primera generada al mar Mediterrani des que es va instaurar aquesta organització ara fa 200 anys. La segona tongada, que va tenir lloc al cap de quatre dies de la primera i que en va durar uns quatre més amb un balanç de 73 mm, va portar el projecte MeteoLesOlives a estrenar-se a *El Temps* de TV3 amb el registre més abundant de la zona del diumenge 13, amb uns 39 mm caiguts en només una estona. La tercera i última tongada de precipitacions va arribar al cap de dos dies amb una durada, també, de quatre dies i amb una acumulació molt semblant a la de la segona. El penúltim dia d'aquesta tongada es van recollir prop de 60 litres, que, juntament amb el nivell de l'aigua dels torrents, van provocar el desbordament durant un parell d'hores de la riera de la Vall, on convergeixen tots els cursos fluvials del municipi. Tot i això, no va fer res més que remullar una mica els camps més pròxims a la riera i el tros de carretera del Molí de la Vall. Tot això està molt bé, però... quin és el perquè de tot plegat? Bé, és molt senzill d'explicar: el ja conegut anticicló de les Açores es va situar al nord del continent desviant el pas de les borrasques que pertocarien al nord per casa nostra. En definitiva, el novembre va ser un mes meteorològicament molt entretingut i que va deixar uns bons 270 mm aproximadament i uns contundents reixorts amb aigua per un parell de mesos.

L'últim mes del 2011 va ser oposat als dos anteriors: l'única aigua que veien les nostres terres eren la de la bassa i la dels torrents. Tot i ser un mes sec, els torrents i els reixorts seguien drenant.

## 2012

El mes de gener, ara sí, del 2012, no va canviar gaire del desembre de l'any anterior i la fred no es veia per enlloc...però el febrer rondava a prop.

I així va ser, començar el febrer i arribar la fred. Però s'ha de dir que aquest any també devien tenir retallades al "comitè estacional", perquè aquest hivern ha estat com una visita de metge, vist i no vist. Diguem que va ser un hivern comprimit. Segurament recordareu que durant gran part del mes vam tenir la tramuntana i el garbí que augmentaven la sensació de fred. Aquestes condicions sorgeixen, un altre cop, a causa de l'esmentat anteriorment anticicló de les Açores. Però, aleshores, per què no plou com al novembre? Simplement perquè l'anticicló es trobava al centre de la Rússia occidental i era més potent, amb prop de 1045 hPa, i aquesta situació provocava l'entrada de vent dels components esmentats abans. Justament aquestes condicions van provocar baixes temperatures que van estar per sota del grau positiu durant 16 dies. El dia 12 es va registrar la mínima del 2012 (fins el juliol), amb -5,4 °C, i el dia 4 la màxima més baixa de l'any, amb sols 2,7 °C. També, i no menys important, el dijous 2 al vespre, i enmig d'una forta tramuntanada, la neu va fer acte de presència deixant prop de mig centímetre que el mateix vent va fondre hores més tard. Però en els Terraprimis no en fem prou amb veure nevar un cop l'any, i aquell mateix diumenge a mitja tarda hi va haver un fenomen molt curiós i de caràcter local que ja s'havia observat al poble en altres ocasions, exactament el dia abans de la nevada del febrer del 2006. Doncs bé, el que va passar és que la nevada no era comuna a totes les parts de les Olives, sinó que mentre a la part alta nevava, això sí, dèbilment i sense arribar a agafar, a la part baixa sols s'apreciava aiguaneu. Trobar una explicació a aquest fet repetitiu és complicat, perquè la diferència d'alçada sobre el nivell del mar entre els extrems del poble no és excessiva i les condicions atmosfèriques tampoc haurien de variar. L'explicació més lògica podria ser la coincidència, però la superfície arbrada hi juga un paper important i, inevitablement, esdevé el factor determinant d'aquest fenomen.

**Marc Casas**  
Informàtica - Papereria  
Llibreria - Copisteria

C/Banyoles, 4  
17465 CAMALLERA  
Tel. 972.11.94.09

email: [info@marccasas.com](mailto:info@marccasas.com)  
<http://www.marccasas.com>

Als primers dies de març la fred ja era història, però el vent encara no, i el dia 8 es va registrar la velocitat màxima del 2012 (fins al juliol) de 64 km/h.

L'abril es va presentar amb un clar ambient primaverenc, tot i ser un mes també ventós, però, en aquest cas, per les tempestes. Al llarg del mes es van registrar 13 tardes de tempesta amb major o menor potencial, però amb precipitació d'uns 80 mm en total. Tant és així, que el dia 19 les Olives va enregistrar, després del pas de dos nuclis tempestuosos amb calamarsa, la precipitació més abundant dels índexs de tot Catalunya. Les boires també van ser presents diversos matins.

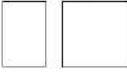


El maig també va ser un mes prou plujós i humit, amb 9 tardes tempestuoses i més d'un matí amb boira. D'altra banda, tot i registrar prop de 90 mm, les temperatures al final de mes van començar a enfilar-se per sobre dels 25 °C.

I ja per acabar, aquest juny ha resultat molt calorós, s'ha arribat amb certa facilitat als 30 °C i hi ha hagut dues nits tropicals, és a dir, nits amb temperatures superiors als 20 °C a les acaballes del mes. Per contra, les precipitacions han estat minses, però cal destacar-ne una, no per la quantitat, ja que no es va arribar als 3 mm, sinó per la poca freqüència en què passa d'aquesta manera. Les tempestes, generalment, tenen un corrent càlid i sec ascendent i posteriorment un corrent descendent fred i humit; el vent de pluja o de tempesta, que en diem. Però el dia 12 es va produir un fenomen anomenat popularment "esclafit" que, segurament, devia sobtar als qui us trobàveu pel municipi o per l'Alt Empordà. Què és un esclafit? Ho podríem comparar amb un tornado a la inversa, ja que aquests s'originen per forts corrents concèntrics, ascendants i càlids, mentre que els esclafits es creen arran de fortes tempestes, en què l'aire descendent s'allunya de la tempesta. Però en desplomar-se amb tanta velocitat, la corrent torna a ascendir i, per gravetat, torna a baixar amb més força. En xocar amb la superfície terrestre, s'expandeix generant forts vents i aixecant fulles seques i altres materials lleugers.

Un cop fet aquest extens resum meteorològic interanual, que espero que no se us hagi fet pesat de llegir, ja sabeu que podeu trobar dades meteorològiques de les Olives actualitzades cada 5 minuts a la pàgina web [www.meteolesolives.tk](http://www.meteolesolives.tk) o altres continguts buscant "meteolesolivestk" als principals cercadors d'internet. I no fa falta dir que si teniu qualsevol inquietud o curiositat sobre el tema o necessiteu dades d'algun dia o mes concret, no dubteu a preguntar-m'ho, ja sigui per correu electrònic o personalment, que si en sé la resposta, us la donaré molt amablement.

Un cop dit això, només em queda desitjar-vos, des de MeteoLesOlives, una bona Festa d'Estiu!

Aleix Llusà

<b>Josep FABREGA PLANAS</b>	
	
CORREDOR D'ASSEGURANCES NR F87 GC	
	
Corredor d'Assegurances	
	
Impressors Oliva, 6 local A 17005 GIRONA Tels. 972 21 50 12 i 972 22 51 56 e-mail: josepfabrega1@terra.es Fax 972 22 51 56	

	
	
ESPECIES CINEGÈTIQUES CATALANES, S.L.	
VALL-LLOBREGA	
	<b>Tels.</b> <b>629 332 139</b> <b>629 332 137</b>

# CARTA A LA SENYORA CRISI

Benvolguda senyora Crisi,

Abans que res, la voldria felicitar per haver-se fet tan famosa en tan poc temps. Des de fa uns mesos que va en boca de tothom: surt a les pàgines dels diaris, als programes televisius, als llibres i, sobretot, al carrer i a totes hores. Ves per on, ara sembla que tot sigui culpa seva, senyora Crisi. Se senten a dir expressions com ara: cal fer retallades, cal acomiadar part de la plantilla, cal rebaixar els sous dels funcionaris, cal tancar empreses i aeroports (que en algunes ocasions no s'havien obert mai), cal tancar edificis públics que no es poden mantenir, cal deixar a mig fer carreteres i moltes altres iniciatives... i sempre és per culpa seva. I resulta que vostè no té pas la culpa de res. Vostè només és la conseqüència de la mala gestió de moltes persones, des de governs i bancs fins a polítics de diferents nivells, empresaris, professionals i gent del carrer. Ja fa una colla d'anys que s'estan fent moltes coses malament.

N'hi ha que han estirat més el braç que la màniga a tots els nivells. Això ha fet que moltes persones hagin viscut per sobre de les seves necessitats i sense mesura. Per viure com un ric, jo només hi veig dues opcions: o ets ric, ric, molt ric, o bé jugues brut, ets corrupte, vas contra la llei i robes als altres. Ric se n'ha de ser i punt, i qui no ho sigui, s'ha de mentalitzar. I jugar brut, evidentment, no s'hauria de fer, però es fa... i molt! Però què passa? Doncs res de res, aquí ningú paga per res mal fet. Aquell proverbi català que diu "qui la fa, la paga" ja fa temps que no s'estila; ara caldria dir "qui més grossa la fa, menys la paga", i així anem, senyora Crisi.

I ara, senyora Crisi, li vull parlar de la indignació per tot plegat. A tots aquells que hem tingut sempre la "crisi" entre nosaltres (entesa com el saber estar o saber estalviar), que sempre hem actuat en conseqüència i sentit comú, aplicant allò del "roc a la faixa" que deien els nostres avantpassats, doncs ens fa una ràbia terrible que ara entre tots haguem de "pagar els plats trencats" d'altres que, quan s'enriquien, robaven i es beneficiaven d'aquella suposada bonança que era pura ficció, no pensaven pas en els que vigilaven per on passaven, estalviaven, pagaven allò que els tocava per llei i tocaven de peus a terra.

Potser la seva presència, senyora Crisi, haurà servit per fer obrir els ulls a la gent que ha quedat ben atrapada i veu que es va equivocar; sí, ja sé que hi ha molta gent que ho està passant molt malament i no en tots els casos és per culpa seva, però, la majoria, s'ho han ben buscat. El que sí que està clar, és que algú hauria de girar la truita, deixar de marejar sempre els mateixos, els de baix de tot, i començar a actuar fort als nivells alts; és fàcil estar a dalt de tot si no et responsabilitzes de res.

Aquí a Catalunya, només hi ha una sortida: la INDEPENDÈNCIA. Vostè, senyora Crisi, ha provocat que hagin sortit independentistes de sota les pedres, d'aquí i de fora, de tots els colors de pell, races i religions, sigui per raons ideològiques o econòmiques, però ja en som molts que pensem que JA N'HI HA PROU! Ens hem de desfer d'aquells que ens ofeguen des de fa tant temps; tots solets ens en podem sortir molt bé perquè tenim de tot i no els necessitem per tirar endavant. Tenim bons professionals en tots els àmbits, bona cultura, bones tradicions, una història formidable, gent amb una gran empena i ganes de treballar, estratègicament estem molt ben situats i n'hem de treure tot el suc possible. També tenim el gran do de ser bons acollidors de les persones; durant molts anys hem rebut gent de diferents costats del món, de diferents nivells culturals i racials, i els hem ajudat molt. I també tenim la nostra pròpia llengua, el CATALÀ, que fa tanta ràbia a alguns i que sempre ha conviscut sense cap mena de problema amb el castellà, el francès, l'anglès i moltes altres llengües.

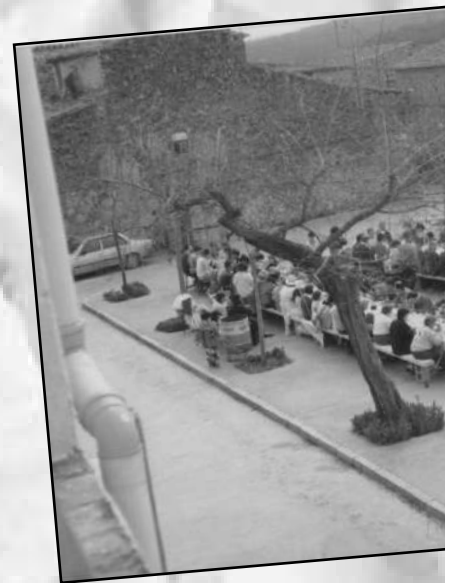
Ja fa gairebé 300 anys que els catalans lluitem perquè no ens prenguin allò que ens pertany, i ho hem aconseguit. Cada vegada som més forts i lluitadors i hem d'anar tots a l'una.

VISCA CATALUNYA LLIURE!

Dolors Hugas



# UNA IMATGE VAL...

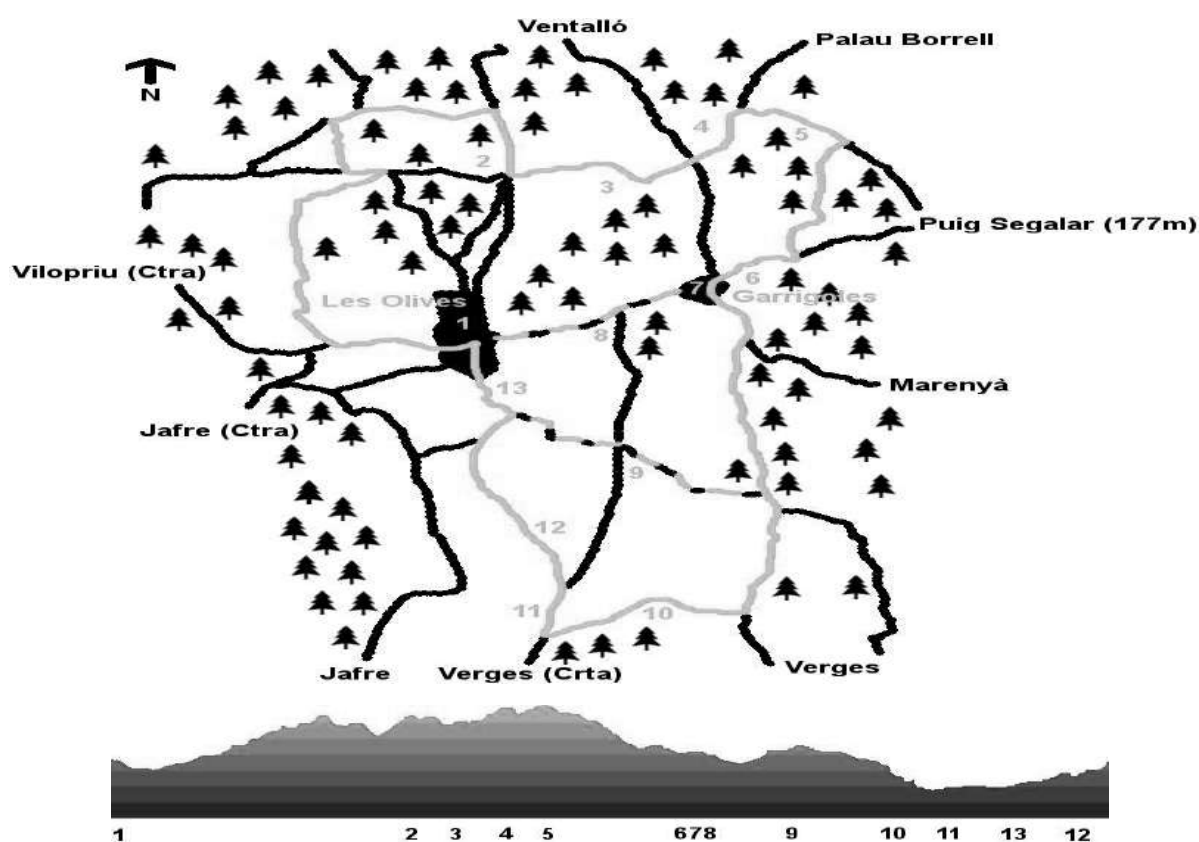






**... MÉS QUE MIL PARAULES**

# XI BICICLETADA



Començarem la bicicletada d'enguany a la plaça de les Olives<sup>[1]</sup> en direcció a Vilopriu, per la carretera, fins arribar a la barbacoa, des d'on iniciarem l'ascens cap als puigs més alts de la contrada.

El primer puig que ens trobarem, serà el *Puig de St. Pere* (141m)<sup>[2]</sup>, un cop haguem pujat una part del *camí del Salt del Cabrit*, i no gaire lluny, també ens trobarem el *Puig de Bucs* (138m)<sup>[3]</sup>. Seguint pel mateix camí, aviat passarem per les *Garrigues de Garrigoles*<sup>[4]</sup>, i a continuació, alçarem el *Puig de les Coromines* (142m)<sup>[5]</sup>, el més alt del municipi i que es va recuperant, com molts altres indrets del municipi, del gran incendi del 2006. Després, baixarem fins a Garrigoles<sup>[7]</sup> passant a uns pocs metres d'un dels naixements del *Torrent de Garrigoles*<sup>[6]</sup>, i un cop al poble, hi ha el primer itinerari alternatiu<sup>[8]</sup> per la carretera fins a les Olives.

La resta, ens dirigirem pel *camí vell de Garrigoles a Verges*, on es troba el segon itinerari alternatiu<sup>[9]</sup> pel *camí de Marenyà a les Olives*, fins a prop del *Mas Solers*, quan passarem per la *zona volcànica*<sup>[10]</sup> del municipi i arribarem al *Mas dels Frares* i al *Mas el Convent*<sup>[11]</sup> des d'on agafarem el *camí vell de Verges a les Olives*<sup>[12]</sup> fins arribar al poble, un cop passat el *Torrent de les Muntanyetes*<sup>[13]</sup>.

Aleix Llusà

**FriBel**

**ESCORXADOR**  
**SALA DE DESFER**  
**MAGATZEM FRIGORÍFIC**  
**FÀBRICA D'EMBOTITS**  
C/ Disseminat, 45 - 17142 VERGES  
Tel. 972 78 00 38  
Fax - Cont. 972 78 03 32  
**Carnisseria:** C/ Progrés, 2 Tel. 972 78 04 05

# XII CAMINADA POPULAR

## RUTA DEL PETROLI I DE L'AIGUA TERMAL

Enguany hem enfocat la caminada de la nostra festa a conèixer una mica més l'entorn del costat de ponent. Passarem per on hi van haver, anys enrera, les prospeccions dirigides a la troballa de petroli mitjançant sondeigs i estudis complementaris, així com l'encontre de cabals d'aigües termals, minerals i diverses composicions analítiques.

Sortirem de la plaça Josep de Ros i Reig, de les Olives, per la carretera fins a agafar el carrer Ponent per dirigir-nos cap al torrent Gran, per l'antic camí romà. Allà hi trobarem una resclosa, el camí empedrat per protecció i el bramador on antigament les dones posaven fustes travesseres per facilitar la rentada de la bugada. A la bassa de dalt, s'ajunta l'aigua del torrent de les Falgueres, o dels horts, amb el de la Rajoleria, formant així el torrent Gran de les Olives.

Després de passar el torrent, a mà esquerra, hi ha uns camps de conreu que possiblement siguin de molt bona qualitat, ja que el nom de "Fruitereda" designa la qualitat d'haver estat plantat de fruiters. Les persones grans d'edat encara recorden haver-n'hi vist alguns, de fruiters, i recorden que es deia que n'hi havia tanta varietat i tan ben cuidats, que se'n obtenien gairebé tot l'any. Seguint una mica més amunt trobarem el bosc de les Escatides. A mà dreta hi ha el pi Gros de la Rajoleria i a l'extrem de dalt, l'alzina Reclamadora; dues plantes catalogades.

Seguint tot el camí, passarem a prop de la Rajoleria i anirem a agafar el camí Vell de Vilopriu, a la punta del Bosquetó. Pujarem pel camí del Montalegre, passarem per davant de les granges d'en Reixach i arribarem a la collada de les Planes. Des d'aquí, mirant avall, a migdia, hi ha la finca de Can Cunill, d'en Josep Mitjanas, on es va fer el primer sondeig cercant petroli.

Endavant i traspassada la pineda d'en Mallol, trobarem l'antic camí de Sant Mori a Colomers. Seguint en direcció nord-oest i baixant unes feixes, trobarem el camp d'en Colom, de Moisès Massot de Vilopriu, lloc on es va fer el segon sondeig en busca de l'apreciat or negre.

Sense deixar el camí esmentat i seguint en direcció a Jafre, baixarem pels paratges de les Planes fins a trobar el vell camí que porta de les Olives a Colomers per les Costes Cunillers i el Mas Cremat. A mig camí, ens endinsarem bosc avall fins a arribar al pou de Petroli, situat a Garrigoles, al costat de ponent del torrent de les Planes. Aquí trobarem el tercer sondeig petrolier. A les cares nord i a oest, tenim el terme municipal de Vilopriu, i al costat sud, el de Jafre. Aquests dos es toquen i fan que, per poc, Garrigoles no limiti amb Colomers.

Seguint cap al Mas d'en Sattle, trobarem les restes de l'antic pont de les Bruixes, de construcció romana, on reposa al fons del torrent la gran llosa que tenia per pas. Un cop travessat el torrent, trobarem el pou de les Goges, on surt aigua fresca i es pot reposar als bancs de fusta a l'ombra dels arbres, que donen descans i benestar.

Caminant en direcció a llevant, trobarem el Mas Canals de Jafre, i tot seguit el veïnat de la Vall. A continuació, veurem el vell molí de la Vall al peu de la carretera que ens portarà al Mas dels Frares, i d'allà, al Planiol. Des d'aquest punt, a mig camí a mà esquerra, veurem Cal Curt, el Mas Peramestra i arribarem a les Olives entrant per Cal Senyor Miquel (Ca la Flor).

Per tal que la caminada estigui a l'abast de totes les edats, l'organització ha decidit que modificarem el recorregut a partir del pou de petroli en direcció a Jafre.



Josep Castañé, Pilar Casellas i Guillem Castañé

# EL PETROLI

## PERFORACIÓ AL MONTALEGRE DE CAN CUNILL

La perforació al Montalegre va ser la primera acció, que se'n tingui constància, encaminada a la recerca de petroli en el municipi de Garrigoles. Era a principis del mes de setembre de l'any 1958, quan van comparèixer a l'Ajuntament de Garrigoles dos senyors i van mostrar uns documents que els acreditava com a representants lleials de l'empresa SIPSA (Sociedad Investigadora de Petrolífera SA), a la qual l'Estat havia concedit, en exclusiu, el dret a fer sondeigs en busca de petroli a la zona, inclòs el terme de Garrigoles.


De seguida van indicar que volien fer un forat en el terreny situat entre les Olives i Vilopriu, i que tot i que encara no podien concretar el lloc exacte, ja ho farien saber oportunament. La nova es va escampar per tot el poble com fum de palla. Unes persones acudiren a l'Autoritat demanant que es demorés l'inici, ja que encara s'havien de recollir els raïms i la gent forastera que vindria podria afectar l'anyada.

Quan van tenir tractada amb la família Mitjanes la concessió d'ocupar una feixa del Montalegre, van portar una màquina, la van instal·lar i uns mesos després arribaren uns homes per posar-la en funcionament. Van començar amb un tub de deu centímetres, aproximadament, fins a vuit metres, després anaren reduint fins a sis i no deixaren constància de la profunditat, tot i que sembla que arribaren als 240 metres. Tampoc se sap si trobaren quelcom digne per deixar-ne constància. La màquina perforadora restà allà aturada forces mesos.

## SONDEIG DEL CAMP COLOM DE VILOPRIU

En el camp del paratge "Les Favetes", propietat del senyor Moisès Massot de Vilopriu, SIPSA hi va plantar un complex industrial de sorprenent muntatge: 52 metres de torre i dos motors dièsel de gran potència, de fabricació italiana, per perforar a gran profunditat. Això era el mes d'abril de l'any 1960. La perforadora anava de dia i de nit, i es va parar una temporada, sembla ser perquè calia prendre mesures davant d'una trobada de gas. També es va dir que era per atendre un altre equip de sondeig. La profunditat total va superar els 3.500 metres, sense trobar-hi res importat, ni de gas ni de petroli.

## POU DEL PETROLI O D'AIGUA TERMAL "GIRONA 2"

En un terreny erm de la casa Quintana de Colomers, situat a l'extrem sud-oest del terme municipal de Garrigoles, l'empresa SIPSA hi va plantar una gran màquina perforadora cap a l'any 1960 per tal de sondejar el terreny en busca de petroli. Era una de les perforadores més modernes d'aquella època: la torre feia 55 metres d'alçada i els dos motors que la impulsaven eren de 350 cavalls de força cada un. 

El forat a la terra que fa aquesta màquina comença amb un diàmetre superior als trenta centímetres, i si bé es va reduint dues vegades, arriba a una profunditat de 3.379 metres, malgrat que la col·locació dels tubs arriba a 3.172 metres.

## CASA - TALLER Fundació RODRÍGUEZ AMAT

Tels. 972 76 82 93 - 697 76 18 74 - LES OLIVES (GARRIGOLES)  
<http://www.rodriguez-amat.cat> e-mail: [fundacio@rodriguez-amat.cat](mailto:fundacio@rodriguez-amat.cat)

Es va trobar la mateixa bossa de gas que a Vilopriu, alguns minerals diferents i tres aqüífers d'aigua termal: el primer a una fondària de 812 metres, amb aigua procedent d'anhidrites; el segon a 964 metres, amb aigua procedent de calisses; i el tercer a 1.017 metres, procedent de basalt. Aquestes aigües tenen unes composicions químiques molt complexes, no són potables pel consum humà ni animal, però sí per a usos termals. Això és el que despertà la possibilitat de fer-hi un balneari o d'aprofitar l'aigua per a finalitats energètiques. Però SIPSA no contemplà aquesta possibilitat i no va voler cedir el pou i l'aigua, i els projectes van quedar aturats. L'aigua calenta artesana la fan servir la gent que tenen malalties de pell i de dolor reumàtic per banyar-s'hi.

## EL POU PEL BALNEARI

La Generalitat de Catalunya va aprovar un pla per a l'explotació de l'aigua termal. Va encarregar a una empresa especialitzada un estudi de situació i de recerca més adient i segur dels cabals d'aigua termal.

En un camp proper al sondeig Girona 2, es va fer un pou de fins a 1.050 metres de profunditat. Es van trobar els tres cabals d'aigua termal i artesana, però no es va constituir la societat per explotar-ho.

Després d'estar uns anys amb el projecte d'explotació del pou d'aigua termal totalment aturat, ve una empresa que compra el pou a la Generalitat de Catalunya i enregistra tots els drets d'explotació de l'aigua, del gas i d'altres. Tot seguit, es projecta fer un balneari-hotel de cinc estrelles a prop del pou. Es va començar, però s'ha quedat a mig fer.

Entre els 435 metres i els 540 de fondària, hi ha 105 metres de graveta molt neta que porta un cabal d'aigua clara que surt a la superfície per si sola, com per abastar una gran població.

El pou té una fondària de 1.050 metres, però hi ha tubs fins a 964 metres; tot això en el terme municipal de Jafre i no pas lluny del casc urbà.

Josep Castañé



# Materialia

Ctra. C-31 Km 354  
17134 Canet de La Tallada  
Tel. 972 780 524  
email: [info@materialia.es](mailto:info@materialia.es)

**MAGDA**  
**MG**  
PRATS INFORMÀTICA

**Carrer Roser, 6  
Torroella de Montgrí  
(Girona)**

**Telèfon: 972 76 10 15  
Fax : 972 75 83 04**

**[info@magdaprats.com](mailto:info@magdaprats.com)**



# FUSTERIA FIGOLS

c/ Església, 17 - Tel. 972 56 80 24  
c/ Forn Romà, 12 - Tel. 972 56 82 14  
17475 **SANT MIQUEL DE FLUVIÀ** (Girona)

# LA MINA D'AIGUA DE CAN ROS

## Una joia arquitectònica a sota els nostres peus

Es tenen referències de la mina en un document de l'any 1790 que diu que la va fer construir Josep de Ros Llogaia, que va nèixer el 1725. Una de les poques dates que es conserva és la de la llinda de la porta d'accés a la mina, a l'era de Can Ros, que és del 1813.

L'aigua surt d'unes deus situades en els terrenys anomenats les Muntanyetes, prop de Ca l'Hermano, propietat de l'antiga casa Marimont, avui Can Castañé. Per aquest motiu, van fer un tracte i a canvi els havien de fer arribar una ploma d'aigua<sup>1</sup> fins a la casa. Finalment, això no es va complir i es va canviar aquest dret per un camp, que encara ara s'anomena "el camp de la Permuta".



En aquell temps hi havia dues fonts a prop del poble: la Font del carrer Nou i la Font d'en Llogaia. Amb aquesta nova instal·lació es reduïa la falta d'aigua potable del poble i augmentava la possibilitat d'aprofitar l'aigua que sobrès per regar l'hort de Can Ros (l'actual plaça del poble) i l'horta nova que es va habilitar a sota de casa seva.



La mina es va construir a cel obert, amb parets de pedra, sorra i calç, recobertes d'unes peces ceràmiques en forma de volta. Per fer córrer l'aigua hi ha una mitja canya feta amb una mena de teules amb uns petits pous de decantació que serveixen per retenir les impureses. Aquests pous es netejaven periòdicament.

Les dimensions de la mina fora del casc urbà permetien el pas d'una persona mig dreta. Per netejar la resta, s'havia d'anar de quatre grapes i amb llum de carbur o espelmes.

A sota de ca l'Hermano hi ha el camp de la Trona, que s'anomena així perquè hi ha un registre per baixar a la mina. Aquesta travessa el torrent de les eres per un petit pont, passa pel camp de les Bassotes i per sota del local social fins a arribar a la plaça del poble. A continuació, passa pel costat de Can Sisó, per davant de l'església, pel Porxo dels Cairats i arriba a l'era de Can Ros.

Des del naixement fins a la font de Can Ros, fa aproximadament uns 750 metres.



<sup>1</sup> Mesura per a cabals d'aigua emprada al Principat de Catalunya, de valor variable segons la comarca. A Barcelona i a Girona representa un cabal de 0,0255 litres per segon (2 200 l per 24 h).

**SUPER VERGES**  
MERCÈ MERCADER

Carrer Major, 22  
Tel. 972 78 00 27  
17142 VERGES

En els millors temps, quan se'n feia un bon manteniment, pràcticament rajava tot l'any. En època de pluges el cabal podia arribar a superar els 10.000 l/h, i en èpoques de sequera la gent feia cua per emplenar la galleda (rajava com un càntir).

D'aquesta aigua se'n beneficiava tothom qui hi volia anar a buscar aigua a la font. També passava pel costat de Can Sisó i omplia un petit dipòsit, n'omplia un altre sota el porxo dels cairats per donar aigua a Can Ros i desembocava a la font. Després anava als safareigs de l'horta i finalment acabava afluïnt al torrent gran.



Les arrels dels arbres, la terra que es desprenia i la calç de la mateixa aigua feien un engrut que era de molt mal treure.

Entre el 1962 i el 1964 es va instal·lar la xarxa d'aigua pública i la font va començar a perdre importància, encara que la gent gran es resistia a deixar d'anar-hi a buscar aigua com havien fet sempre. A partir d'aquest moment, tan sols s'ha utilitzat a Can Ros per a ús domèstic i per regar l'horta.

Dolors Hugas (amb la informació obtinguda de la Família de Ros i Falgàs)

**JP** Excavacions  
**Peraferrer S.L.**

Mas La Vall - 17142 Verges  
Tels. 972 76 81 19 - 609 81 60 29  
Fax 972 76 82 87  
email: [jperaferrer@terra.es](mailto:jperaferrer@terra.es)



**JARDIVERD**

**PROJECTE, REALITZACIÓ  
i MANTENIMENT DE JARDINS**  
**PERE MARTÍ**  
TÈCNIC ESPECIALISTA EN ESPAIS VERDS  
Tels. 972 76 82 02 - 617 96 01 78  
VALLDEVIÀ



**HEREUS JORDI, S.L.**

**Treballs agrícoles - Desbrossaments**

C/. Sant Sebastià, 27 - Telèfon 972 79 30 77  
17473 VENTALLÓ (Girona)



# El teu estil de vida



**Ferrer Cervià, s.l.**

materials per a la construcció

PAVIMENTS, REVESTIMENTS PORCELLÀNICS, SANITARIS, AIXETES, MOBLES DE BANY,  
MAMPARES, PARQUET I TOT TIPUS DE MATERIAL PER A LA CONSTRUCCIÓ

Av. de França, 192 • Tel. 972 17 34 42 • Fax 972 17 34 56 • [ferrer.cervia@gmail.com](mailto:ferrer.cervia@gmail.com)

17840 SARRIÀ DE TER - Girona





# NO VULL PARLAR DE LA CRISI

Jo sóc força vell, vinc d'un temps on tot era prohibit, fosc i trist. Qui no ha viscut en dictadura no sap el que és la grisor d'un país així. A vegades sembla que la gent de la nostra època no se'n recordi pas, de les setmanes santes en què tot estava tancat. Era tan avorrit. La gent normal tenia uns sous de subsistència, si en tenia, o era directament empentat a emigrar per trobar un futur millor.

Després, vingué la pseudodemocràcia tutelada que tenim fins ara. Molts vàrem posar les il·lusions amb uns socialistes que ens havien de dur a un país federal i plural, on es respectaria i es defensarien les diferències entre els diversos països d'aquest regne, que és la millor herència que tenim. Fa tant poc que m'he assabentat que segons la Constitució no podem ser ni federals ni confederals, que em fa vergonya reconèixer la meva ignorància.

Veient on estem, havent canviat el color del meu vot, havent arribat a on hem arribat, i després de l'èxit del nou Estatut que ha servit per fer-nos obrir els ulls i deixar-nos més que clar que el federalisme ens sortirà més barat, serà més ràpid i tindrem més garanties que ningú no ens el tombi si proclamem la independència de l'"Estat Català". Després, el camí serà dur; ningú regala res. Però no ens podem deixar portar per il·luminats amb deliris de grandesa que vulguin tenir exèrcits i no podem perdre de vista que som un país petit i pobre i que sense els nous nòus d'última generació o els més antics no ens en sortirem pas. No ens enganyem, sense ells no guanyarem perquè són més que nosaltres, i per això els hem de cuidar molt bé. Ens en sortirem si som capaços de fer també el canvi a dins del nostre país i no el deixem en mans dels mateixos que l'han omplert de paràsits que viuen del càrrec i no de les idees.

Penso, firmament, en una sanitat i educació gratuïta, no cal que sigui pública, i també penso en el dret a un habitatge digne. Penso en la mínima expressió d'estat i la separació real i total de religió i estat. Però també penso que tots aquests privilegis han d'anar acompanyats del compromís de l'esforç.

Us preguntareu el perquè de tot aquest rotllo. Està molt clar: vol ser un crit de suport als joves d'aquest i d'altres pobles que ens ensenyen cada dia als més grans que el futur està a les seves mans, que amb esforç es poden fer grans coses, com la renovada idea de la Festa del Cant del Gall i la seva perfecta organització (si fóssim independents, segur que no hauria plogut).

També aprofito aquesta finestra al poble per demanar que a la plaça nova puguem gaudir, en un lloc privilegiat, d'una barra vertical amb l'estelada (amb el cost de la plaça, l'import d'un pal és irrisori) per així fer palesa la intenció d'un poble de marcar el seu destí, com ja es va demostrar arran del moviment de les consultes populars, on el "Sí", com era d'esperar, per sort, va guanyar rotundament.

Ah! Bones festes, "que no estamos tan mal...".

Jaume Llusà

## SOLUCIONS EMPORDÀ

Tel. 678 74 56 22  
Dolors (Jafre)

## NETEGES EN GENERAL

- Ajuntaments
- Escoles
- Locals Comercials
- Domicilis



## TALLER MECÀNIC

C/ Baix Empordà, 49 17142 VERGES (Girona)  
e-mail: garatgebollapart@hotmail.com  
Tel./Fax 972 780 056

# ENTREVISTA A: EN PITU DE CAN "COMERCILDO"

Recentment, en Josep Roca ha fet 90 anys i, com que és el promotor principal de l'anomenat "dinar dels hortolans", el faig protagonista d'una petita xerrada. Tot s'ha de dir que amb ell hem parlat moltes hores, a l'ombra, a la vora del foc, al camp, a l'hort... Però en motiu del seu norantè aniversari, vaig voler entrevistar-lo per a la revista de la festa major. Li vaig explicar que enraonariem com fem sempre, però ordenant un xic els temes cronològicament per facilitar la feina del reporter inexpert. Es tractava, doncs, de no anar-se'n gaire per les branques amb "batalletes" i centrar-se més en la vida personal del nostre Pepitu. Tot i això, a les gravacions fetes no n'hi varen pas faltar, d'anècdotes!



**Pepitu, us he de felicitar: sou l'home més gran del poble!**

Sí que ho soc, sí! I que n'he vistos a passar... potser algun dia també se m'enduran a mi! Ha, ha, ha!

**Vós vau néixer a Garrigoles, no?**

Sí, jo vaig néixer a Can Johé, el dia 14 de juny de l'any 22.

**Sempre m'heu explicat que vau quedar orfe de mare de molt petit.**

Doncs mira, a aquella dona no se sap què li va agafar, que va deixar el pare sol amb cinc criatures. Sort de la meva germana Catalina (la que llavors va ser la dona d'en Sixtu), que es va cuidar de mi juntament amb el pare i família més propera. Llavors tenia només un any i mig, jo! Quines misèries... Déu n'hi do... uf! Érem cinc mainades: en Conradu, que era el gran, en Miquel, la Margarida, la Catalina i jo, en Josep.

**D'en Sixtu en volia parlar jo més endavant, ja que sempre m'heu dit que va ser el culpable de la vostra afició a l'horta.**

Ui sí! En Sixtu era una eminència en jardineria. Escatia a bosc i feia d'hortolà a l'horta de Can Ros fins que va ser molt vell. Jo n'he heretat la saviesa i totes les eines de l'hort que ell feia servir. Te'n recordes, tu?

**I tant, que me'n recordo! Quan tornava de l'escola sempre passava els vespres amb ell vora el viver de baix a l'horta i a vegades el seguia fins al carrer nou quan tornava de berenar. També va ser un gran mestre per a mi: em va ensenyar a fer els erols, a esbrollar les tomateres i a tenir cura del jardí i de l'hort. Recordo aquella horta tan ben portada, neta i ordenada... no en trobarem pas mai cap d'igual!**

**Com és que us cridaven pel nom de Pitu "Comercildo"?**

Doncs mira, perquè el meu pare es deia Gumersind Roca i va voler posar Gumersind a davant de cada nom dels seus fills. I ens va quedar com a mot! En *castellano*, "Gumersindo", i així anar fent... La Victòria també s'ho diu, per no perdre la tradició! Ha, ha, ha!

**Quan vau volar de casa?**

Tenia 14 anys, quan va explotar la guerra el 36, que com que ja sabia menar el bestiar, guarnir els matxos... i vaja... que era eixerit i tenia molta idea, si més no, em van agafar de mosso a Serra, a Can Marçal. També hi havia el mosso gros. M'estimaven, aquella gent... Ui, si m'estimaven! Però m'haurien deixat morir de gana. I jo, com que no tenia seny... A Can Marçal hi tenien un dels ramats de vaques dels més grossos de la contrada, i eugues! A mi ja em feien anar a llaurar, al veure que se'm donava bé i que hi tenia traça... Com *disfrutava* jo veient que el bestiar responia i la terra lliscava. Era molt bo aquell *terreno*, eh? Unes userdes com mai havia vist. Per sort, em va venir a rescatar el meu germà gran, en Conradu, al cap de quatre mesos perquè diu que, si no, m'haurien hagut d'enterrar. Només pensava en treballar i no menjava mai. El bestiar tot *lo* ben aconduït que vulguis, però jo no trobava mai el temps per parar.

**Total: que després de Serra, tornàreu a Les Olives, la vostra terra, terraprim i aspre.**

Sí senyor, només hi vaig estar quatre mesos a Serra. Com que érem cosins germans amb en Miquel Costal (un gran mestre per mi, sabia fer de tot, no només de flequer, sinó que... vaja, que era un manetes i polít!), total, que em van agafar de mosso per dur la terra durant mig any aproximadament.

Ara us n'explicaré una. En Miquel, que era un bonifaci i molt entenimentat, als tres dies de servi'l em va manar que anés a les terreres del Bosquetó a buscar terra per fer pastetes *con tal de* tapar les palleres. Però el matxo que estirava el tamborell, quan es va veure carregat i que un marrec el manava a tornar cap al poble per aquells camins de rocs, no va voler sortir del clot de la terrera. El vaig estacar i me'n vaig anar a Can Costal a trobar en Miquel. I en Miquel estirant-li les orelles i dient-li "què farem?", el va reconèixer per la veu i l'animal fum cop de coll i Bosquetó enllà que no ha estat res. Era un home molt pacient, en Miquel, i molt bona persona... i treballador, a la fleca *hasta* de nits!

I en acabat de fer d'aprenent a Can Costal, vaig anar-me'n ja a cal Tet una temporada. Engegàvem, fèiem palleres, el que fes falta de les feines del camp de la casa. Llavors ja tenia 18 anys i galopant a sobre el matxo ja vaig anar a Can Riera de Tor un parell de mesos de jornaler a fer capces de blat de moro i rave-bleda pels cavalls. Tenien uns cavalls que llauraven de parell que feien l'esquena doble d'amples que eren!

Més endavant, vaig anar de jornal a Can Pons de Garrigoles. Quina fera hi havia allà... Una vegada vam anar amb l'amo a Figueres a vendre porcs. La mula va anar de quatre peus junts des de Ventalló fins a Figueres. Ja ho crec, que els va vendre... Per la carretera, allà a l'alçada de Riumors, va veure unes cebes al mig de la carretera i va frenar en sec per arreplegar-les i... amb un xic de botifarra també van passar. Era una bèstia i treballador com no n'hi ha. En Josep, el seu fill, ja té a qui retirar! Ha, ha, ha!

**Sempre he observat que teniu molt bona memòria... fins al més mínim detall! Inclús recordeu les converses, i això fa que us emocioneu, de vegades, i molt.**

No veus que no he sigut mai home de bar, jo! En mig de la natura i pasturant, medites i fas anar el cap, rumies amb els records. N'hem passades moltes a la nostra joventut. Amb la Maria de Can Jep mamàvem un d'una meta de la cabra i l'altre de l'altra! Ha, ha, ha! T'ho pots creure...

**No us poseu pas tou, ara... i valenta que heu sortit, aquella generació! No us queixeu pas, home. I a la mili, quan us hi vau allistar?**

Jo tenia... 25 anys, i hi vaig anar endarrerit juntament amb en Pere de Ca l'Esclopeter i en Pere de Cal Pastor. Total: que a l'any 47 a mi em van enviar a Melilla i a ells per les Espanyes. Dic endarrerit, perquè el jutge em va signar uns papers conforme havia de mantenir el pare. Hi hauria d'haver anat el 43. Llavors, els meus germans ja havien fet la seva via i... Mare de Déu, Mare de Déu! Ja te n'he ensenyat fotos, eh? Ara, que tu també ja hi has estat allà a Cals Moros, eh? Jo ho vaig trobar perdre el temps, allò de la mili. A més, vaig deixar el meu petit ramat, que després ja tenia, amb recança... Recordo quan d'amagatotis ens vam *despedir* amb la meva futura esposa, la Maria, allà a baix a l'era d'en Barretina. Ja se sap, el jovent llavors estàvem al pic... 35 hores de tren fins a Màlaga i després un bon grapat d'hores d'*espero* i travessar l'estret des de Màlaga fins a Melilla, que llavors eren nou hores amb vaixell. Aquella gent sí que no estimaven pas el bestiar... uns burrets carregats que només se'ls veien les ungles. Durant aquells dos anys, que ja dic que considero perduts, em van donar dos permisos per any. M'estava un mes a casa i aul, sant tornem-hi. De tant en tant, enviava alguna carta a casa, que recordo que trigava 15 dies a ser retornada. Ui, si haguéssim tingut aquests *aparatus* que teniu ara vosaltres, ah raí! Goita, també he de pensar que, si no, no hauria sortit mai de les Olives! Ha, ha, ha! Recordo que vaig tornar content amb el permís firmat a sota el braç... Era festa a Verges, recordo, del 49. I llavors, a aquella època amb en Tià vam començar a córrer totes les festes, els balls... ens agradava i ens sentíem valents. No fa pas gaire d'això! Ha, ha, ha! Que si Llampaias, que si el ball a Ventalló, que si Albons... totes les festes i mercats de per aquests voltants.



## **I va ser llavors, que vau conèixer la Maria?**

No, ja la coneixia d'abans i havíem festejat un quant temps. Recordo que jo vaig fer-ne 32 i ens vam casar. Vam viure 13 anys a Can Castei amb els meus sogres. La Victòria devia tenir 12 anys que vam fer el trasllat. Després d'una convivència difícil amb la sogra, vam decidir que continuariem treballant per la casa però ens n'anàrem de llogaters a Can Bruno. Cinc mil pessetes l'any, ens demanaven. Jo llavors ja tenia una trentena d'ovelles i un marrà, també em vaig endur la mula, una vaca i dues braues. Vaig tenir la *mala pata* que a Can Bruno en Tia hi havia tingut verros, i aquelles quadres brutes em van encomanar la glossopeda al ramat. No vaig tenir cap baixa, però les vaig passar putes... "novetades". I si no sóc mort és perquè Déu no ha volgut. A part d'haver passat les febres, una guerra i demés, aquell dia, al desfermar la vaca (que ja li dèiem "el toro") per dur-la cap a la nova casa, empasso al pas de la porta i ja sóc per terra. La vaca va tenir el seny de saltà'm... si m'arriba a posar el peu a sobre el ventre, em rebenta. Recordo que m'ajudava en Pere de Ca l'Àngel i en Josep de Can Roure a fer el canvi del bestiar a les quadres noves. De llet, res, aquella bèstia. Aquella vaca recordo que va costar vint mil peles i ens la va oferir un viatjant que festejava una mestra que s'estava a Ca l'Àngel. Venent 22 xais a en Plàcido d'Albons, en vam fer prou per comprar-la. Que de coses que et podria explicar!

I has de pensar que en aquell temps hi havia nou ramats entre Garrigoles i les Olives! A Garrigoles s'hi estava el ramat de Can Paulí, el d'en Jordi de Ca la Càndida, en Josep Maspoc, en Jep Moreno i el meu ramat; i a les Olives hi havia el del Tet, en Siset Agussé, en Sebastià Tia i el de Can Nadal, que l'atalaiava en Josep del Mas dels Freres! Déu n'hi do... eren mitjos ramats comparats amb els que hi ha ara, però...la gent ja subsistia! Ja n'hi havia prou. Fins a Albons i Ventalló arribàvem a menjar fulla d'olivera! A l'estiu, ens fèiem una barraca de palla de beses allà a l'era per tenir una ombra, i quan el sol baixava, a engegar una estona més! Mira si plovia, que es feia blat de moro a tot arreu, i meloneres, carbasses... I el bestiar *s'aborava* als torrents tot l'any!

**Això de conviure amb els sogres sempre s'ha dit que és difícil i que demana tenir coratge i valentia, no? Ha, ha, ha!**

Oh! I la sogra ens estimava molt, a mi i a la Maria, però hi havia hores que ens discutíem un cèntim de la llet... quin element estava fet, aquella dona!

Imaginat que una vegada va anar a buscar el jutge de pau, que llavors era en Pep de Ca l'Esclopeter, i li va dir que m'havia endut la seva mula i... estava un xic contrariada perquè m'havia endut la seva filla també, em penso. *Envidies!* I després, amb el pas dels anys, ens ho hauria donat tot, aquella dona. I que ens estimàvem, tots plegats! A l'últim, ens vam ajudar molt. No val la pena enfadà's... I no és trist, això? Amb lo *mavo* que és ser ben avinguts. Mira, el pare va morir en un accident amb foc, allà a la muntanyeta de Garrigoles. Va voler encendre una brossa un dia de tramuntana, allà a la vora del galliner, i el fum el va ofegar o el que sigui i se n'hi va fer la pell. Tenia 81 anys!



c/ Creu, 5  
17143 Jafre  
Tel. 620 402 245  
PAQUI  
Tel. 607 793 570  
MARTA

**Cuina tradicional catalana  
Menjar grups i plats per encàrrec**

**Pollastres i carns a l'ast  
venim a cuinar a domicili**

[www.lacassoladelapaqui.cat](http://www.lacassoladelapaqui.cat)



C/ Francesc Cambó, 4  
17142 , VERGES  
GIRONA

## Llavors, durant l'estada a Can Bruno, en Josep de Can Ros us va venir a demanar si volíeu anar a treballar a casa seva, eh?

Sí... com que jo ja havia engegat en alguna ocasió el ramat de Can Ros, que sempre havien tingut muntanyencs que hi eren de pas i transhumaven, doncs es veu que l'Albert Grabat, que llavors ja s'havia cansat d'estar a Can Sisó, li va donar la idea al teu avi Pepe que em contractés a mi. M'ho va demanar i li vaig dir que sí!

I jo, content! Tindriem més menjar per a les ovelles i *puesto* per corral. Si no fóra que la casa on hauríem d'estar estava en molt mal estat i que la dona em deia que hauria de barrejar ramat i faria lleig... tan ben conduit que es veia el nostre! Vet aquí, que hi vam veure futur i vistes de més pastures. Feia pocs anys que per Can Ros hi havia passat una família de Saragossa que havia deixat 30 ovelles rosses (tipus castellanes), una mula i un gos. Total: que vam ajuntar tres mitjos ramats i amb la dona i la nena vam anar a viure a Can Sisó. Teníem la cria al corral vell de Can Ros (davant de Can Costal) i el ramat que no criava i els marrans al puig de Garrigoles. Si ho tens present, allà al mig de la pineda d'en Bahí, que hi ha un corralet... i està clar, anava a engegar dues vegades al dia! Matí i vespre. La Maria m'ajudava amb les forquetes a donar palla. Vam estar-hi divuit anys a Can Ros i aquell ramat, qui el veia i qui el veu... del meu petit ramat en va anar sortint la raça! Li vaig vendre al teu pare tot el bestiar a l'any 90 i després ja vam anar per arreglar la casa vella de Can Castei i el 92 ja ens n'hi anàvem a viure.

Doncs mira, que n'he fetes de feines... construir palleres, segar i batre, llaurar, passar el rascle, rolar, fer feixines a l'hivern, escatir bosc, arrabassar oliveres, de pastor.... Quan van arribar els tractors, no vaig pas entendre-hi mai... Jo ajustava les bales petites, estibàvem al *bastarral*...

## I un gran bosquetà també, eh?

Ostres sí, quan s'acosta la temporada ja sembla que no em puc estar a casa. A més, en èpoques que plou, corren els cargols que també m'agraden i així m'estic d'anar a fangar a l'hort! Ha, ha, ha. I el rebost, sempre ple.

## Com deia al principi, vós va ser el promotor i organitzador d'un dinar dels hortolans del poble ara farà tres estius. Què us va dur a tal afició? D'on va venir l'idea?

Tal com deïem, el meu cunyat, en Sixtu, em va contagiar força l'estima a l'hort. Però tot s'ha de dir, que no m'ho imaginava pas que em tirés tant tot això. Llaurar, rasclar, rolar i preparar el *terreno* afamat pels horts sí que ho havia fet, però fer anar l'aixada, ben poc. Això sí, vaig canviar la pell de la mà arrabassant oliveres a *pico* i pala. L'afició ha anat a més *des de que* em vaig jubilar i de debò que *disfruto* molt!



*Des de que* a l'hort m'hi trobo en Josep Pons (ara ja també jubilat), em vaig anar engrescant i parlant-ho amb en Claveguera i en Manel de Can Pere Mestre un dia vam dir "perquè no fem una xefla d'hortalans i que tothom hi porti i hi digui la seva?" I així ho vam fer.

Els dos anys passats ho hem fet a Can Pere Mestre, allà a sota del cobert que tenen a l'era. Un xaïet a la brasa, cargols del xef de la casa, vi del país i coca per postres. Ah!, i que no hi falti el testimoni d'una bona amanida amb tomata i ceba dels nostres horts! Que és el que més

m'agrada i m'ajuda a fer baixar. No puc menjar gaire jo, *sabes*? Després de l'operació... Val més menjar poc i pair bé, noi!

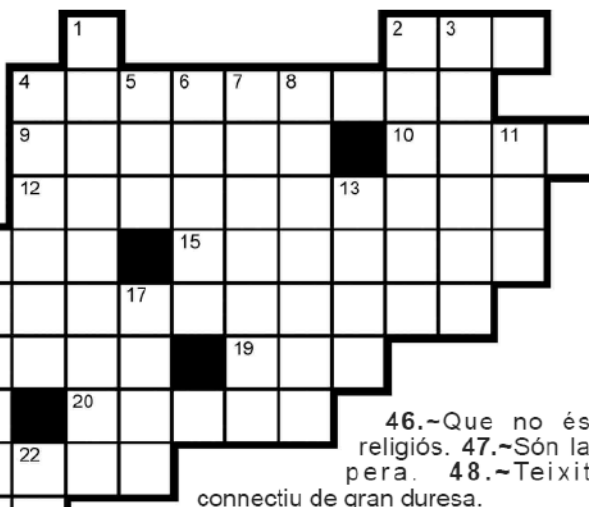
Josep de Ros



# PASSATEMPS CATALÀ

## DE FRAGA A MAÓ:

- 2.-El futbol ho és per al poble. 4.-Que és fàcil de colar. 9.-No típic, desproveït dels caràcters típics. 10.-Títol de l'emperador de Rússia. 12.-Dit del qui supleix les deficiències d'altri. 14.-Modalitat de música sorgida als seixanta. 15.-Que renega d'una idea, d'una religió. 16.-Fer entrar algú en certes doctrines, en certes opinions. 18.-Dit literàriament del vent que té una certa periodicitat anual. 19.-Una regió peruana. 20.-Ala petita. 21.-Aturi la pilota. 23.-Gènere d'arbres caducifolis, de la família de les tiliàcies. 25.-Persona que té cura de les oques. 26.-Remor sordadel vent quan brumeix. 28.-És tot un avi.



## DE SALSES A GUARDAMAR:

- 1.-Posar algú per sota d'altres en consideració, en rang, en autoritat, etc. 2.-Cap que fa d'amant en les drisses d'algunes veles. 3.-Mesclar convenientment els materials per fer morter. 4.-Elèctrode fornidor de càrregues negatives i receptor de les

29.-Esporocist propi dels ascomicets.

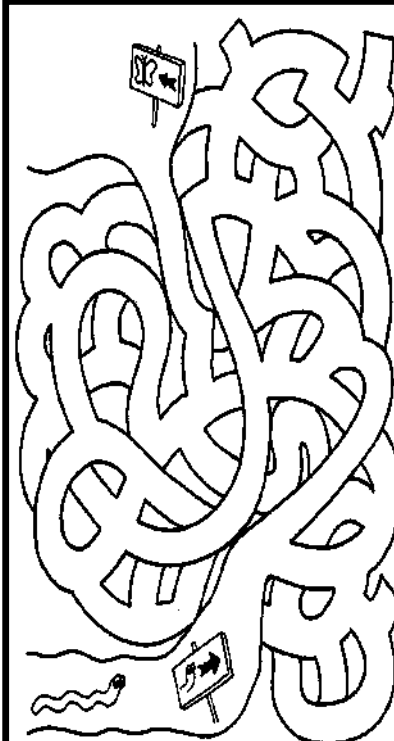
positives en tots aquells dispositius a l'interior dels quals hi ha un medi no metàl·lic. 5.-Prefix amb greix. 6.-Allò que es diu a

- part en una representació teatral. 7.-Ajomat. 8.-Relativa a les imatges simbòliques. 11.-Tija de ferro per rostir pollastres. 13.-De Renània. 14.-Pataplaf! 17.-Un ciri a l'estil xinès. 22.-Aire que s'escapa dels pulmons en l'expiració. 23.-Mitja toracoscòpia. 24.-Relatiu als equins. 26.-Que consta de dues síl·labes. 27.-En una moto, barra per posar-hi els peus. 29.-Variable que pot rebre diversos valors numèrics que depenen de l'atzar. 31.-Exposar-se a un risc. 32.-Encontre violent d'un cos contra un altre. 33.-Article salat. 35.-Sota. 37.-Sufix plumífer. 38.-Corrent d'aigua que baixa al mar. 40.-Morrió. 41.-Fàstic. 43.-Grega de Roma. 46.-Animal zodiacal.

30.-Pena que consisteix a fer sofrir al delinqüent un dany igual al que ell ha causat. 32.-Símbol del ceri. 34.-Origen, causa. 35.-Carbonat de sodi. 36.-Lloc de moltes eres.

- 37.-Nuvolada tempestuosa congriada sobtadament. 39.-Fibra tèxtil obtinguda de les fulles d'atzavara. 40.-Que no té el cervell prou desenvolupat, mig idiota. 42.-Oficial de la cort catalanoaragonesa encarregat de la cuina reial. 44.-Natural de Rússia. 45.-Educo.

Hem amagat 13 olives entre els continguts de la revista... les trobeu?



Extret de <http://www.gencat.cat>



Grup  
**UNEXPORC**

# TAXIS CAMALLERA

C/ Josep de Ribot, 2  
17465 CAMALLERA (Girona)

Tels. 972 794 016  
972 795 095  
972 794 391 (nit)

Fax 972 794 022  
mòbil 669 853 196

email: taxixcamallera@gmail.com



## VEDELLA BENCRIADA



Tel. 972 58 33 01



xaviertarradas

- FARMÀCIA
- CENTRE D'EXTRACCIÓ D'ANÀLISIS CLÍNQUES
- LABORATORI DE SALUT AMBIENTAL I ALIMENTÀRIA

C/ Lluís Fàbrega, 4 • 17465 CAMALLERA  
Tel 972 79 40 10 • Fax 972 79 59 80  
fciatarradas@xarxafarma.com

## TELÈFONS D'INTERÈS

Emergències	112
Sanitat Respon	061
Mossos d'Esquadra	088
Cap de Bàscara	972 56 06 28
Ajuntament de Garrigoles	972 76 80 28

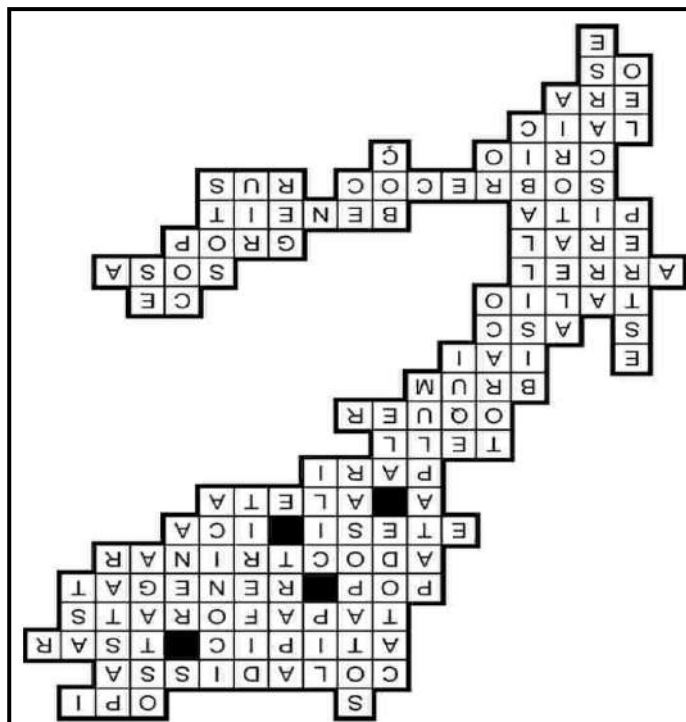
## Disseny:



## Correcció:

Maria de Ros

## SOLUCIÓ DELS MOTS ENCREUATS





FESTA D'ESTIU AGOST 2012

# Les Olives Garrigoles

**DIJ**  
**23**

19:00 - XI BICICLETADA POPULAR

**DIJ**  
**24**

18:00 - XII CAMINADA POPULAR

21:30 - SOPAR POPULAR

23:00 - HAVANERES I CREMAT AMB **LES DEUS DE PARLAVÀ**

12:00 - OFICI SOLEMNE AMB **SAMARA** A GARRIGOLES

18:30 - AUDICIÓ DE SARDANES AMB **LA PRINCIPAL DE PORQUERES**

20:00 - JORNADA DE PORTES OBERTES A LA FUNDACIÓ RODRÍGUEZ AMAT

**DIS**  
**25**

00:00 - BALL AMB

**LA CHAPÓ ORQUESTA**

03:00 - TIT DE FESTA AMB

**STAUNING DJ'S**

**DIJ**  
**26**

10:45 - MISSA SOLEMNE

12:30 - VERMUT A CÀRREC DE L'AJUNTAMENT

17:00 -

**FESTA DE L'ESCUMA**

AMB BOMBOLLES

HI HAURÀ SERVEI DE BAR

HI HAURÀ EXPOSICIÓ DE MANUALITATS A LES BASSOTES

ORGANITZA: L'ASSOCIACIÓ JOVENT DE LES OLIVES



Nota: L'Associació es reserva el dret de modificar el present programa si causes alienes, obliguessin a fer-ho.